

Festivalul păpușarilor amatori

Timp de două zile (17—18 octombrie), Casa de cultură a orașului Cîmpina a găzduit ediția a III-a a Festivalului interjudețean al păpușarilor amatori, organizat de Comitetul de cultură și educație socialistă al județului Prahova, Centrul județean de îndrumare a creației populare și a mișcării artistice de mase, Comitetul de cultură și educație socialistă al orașului Cîmpina și A.T.M., sub emblema Festivalului național „Cîntarea României”. 12 echipe au prezentat felurite genuri de spectacole : de păpuși ; în tehnică mixtă, cu păpuși și cu actori ; cu măști și cu umbre.

Dedicată preșcolarilor, prima zi a primă spectacole simple, majoritatea în manieră tradițională, care reiau basme clasice (*Punguța cu doi bani*, dramatizare de Cristian Mihalache — Casa de cultură a orașului Mizil, județul Prahova) sau construiesc pe baza unor motive folclorice (*Trei povești românești*, de Alecu Popovici și Mihai Crișan — Școala populară de artă Tirgoviște, județul Dimbovița). S-au prezentat și modeste compunerile didactice (*Greierul s-a cumințit* de Lia Zmeu — Casa de cultură a orașului Băicoi, județul Prahova, *Balada lui Gicu Voinicu*, de Arisțița Birzoagă și Corina Budescu — Sindicatul învățămint — Pitești, județul Argeș, *Făt-Frumos cel curățel* de Dr. Jules Cohn — păpușarii de la Spitalul clinic de copii „23 August”, București). Dar copiii au fost încințați, mai

ales, de propunerea *Hai să ne jucăm*, lansată de Arisțița Birzoagă și Silvia Constantinescu, prin intermediul formației de păpușari a Palatului culturii din Pitești.

În cea de-a doua zi, școlarilor din clasele primare li s-a oferit un program mai variat, inaugurat cu o poveste muzicală, visul despre *Păpușile Alinei*. Replicile, pline de aplomb (scenariu, Mihai și Ileana Vasile), sînt servite de o muzică antrenantă (Leonida Brezeanu). Inspirați de celebrele personaje populare, *Păcălici și Tândăleț*, imaginați de Nicolae Labiș, eroii au evoluat în spațiul restrîns al cutiei teatrului de păpuși. Așezați în cerc, un număr de purtători ai cravatei roșii minuiesc păpușile, care întruhidează o colorată lume a satului. Programul de sală, ornamentat în acuarelă, indică dubla contribuție, de păpușari și interpreți vocali, a celor mai mici artiști amatori, pregătiți de o ferventă animatoare, Gabriela Stamatide, de la biblioteca „M. Sadoveanu” din București. Originală ca idee, mai puțin ca realizare, *Scrisoare deschisă către oamenii mari* (scenariu, Adrian Munteanu) a sugerat, realizatorilor Liviu Steciuc și Simó Enikő, o experiență de teatru cu umbre. *Capra cu trei iezi* de Eugenia Dimitriu, în interpretarea păpușarilor de la I.C.P.P.G. Cîmpina, județul Prahova, captează atenția în primul rînd prin candoarea personajelor-păpuși, cu fizionomii simpatice,

create de Nicolae Stoica. Nu același lucru, se poate spune despre micuțul protagonist al celor *Zece povești pe degete*, de Mihai Crișan (formația Casei de cultură a municipiului Buzău, regia și scenografia Nicolae Drăghia), care nu dobindește expresivitate nici chiar în compania actorului amator Mihai Adamescu. Pentru final a fost păstrată opereta pentru copii *Drumu-i lung, povestea-i scurtă*, căreia colectivul Teatrului popular al Casei de cultură a orașului Slănic, județul Prahova, sub îndrumarea lui Toni Buiacici, inspirat de muzica lui Florin Comisel, i-a dat viață — o viață lungă, nutrită de succesul la public. Incluziunea spectacolului în festival este justificată, prin ingenioasa idee a jocului cu măști expresioniste sau în travestiuuri animaliere.

Cum, în absența unor personalități din teatrele profesionale, de veche tradiție și solidă experiență, dezbaterii metodologice pe tema : „Teatrul de păpuși în procesul educativ al copiilor” s-a desfășurat doar ca un colegial schimb de experiență, se impun cîteva observații critice de ordin general. Problema cu care se confruntă astăzi teatrul de păpuși este aceea a *textelor necesare*. Surprinzător și îmbucurător, într-un fel, este faptul că dilemantismul compunerilor nu umbrește calitatea interpretării păpușarilor amatori. Totuși, dacă, în ceea ce privește capacitatea de minuire, expresivitatea mișcării, stăpînirea efectelor scenice, relația om-păpușă — într-un cuvînt, preațierea multilaterală a păpușarului — nu se pot arde obiectii esențiale, ci doar de amănunt, în schimb fantezia și spon-taneitatea sînt condiționate de calitatea textului.

Irina COROIU